

18 Οκτωβρίου Παρακλητικός Κανών
Νεομαρτύρων ΙΣΙΔΩΡΟΥ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ καὶ
ΕΙΡΗΝΗΣ ἐν Κρήτη, Ἰω. Παναγοπούλου

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Χαριτοβρύτοις τῶν Ἁγίων λειψάνοις, Ἱερομάρτυρος κλεινοῦ Ἰσιδώρου, καὶ Γεωργίου μάκαρος Εἰρήνης σεμνῆς, δεῦτε προσπλάσωμεν, εὐλαβῶς προσκυνοῦντες, χάριν τε καὶ ἔλεος ἐξ αὐτῶν ἐκζητοῦντες, καὶ ἐν κινδύνοις θείαν ἀρωγὴν, ἵνα βοῶμεν· τριάς χαῖρε πάντιμε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε....

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἰσίδωρε, βοήθει μοι, ἱκετηρίως κράζω. Ἰω.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰσίδωρε κράζω βοήθει μοι, καὶ ἱκετηρίως, ἀναπέμπω σμικρὰν ᾠδὴν, ὅπως μὲ λυτρώσης μυστολέκτα, ἐκ τῶν παθῶν καὶ δεινῶν ἐν οἷς πέπτωκα.

Στυγνάζω τὴν ὄψιν καὶ κατηφῶ, ἐκ τῆς ψυχολέθρου, ῥαθυμίας· διὸ βοῶ· τὴν παραμυθίαν δώρησαί μοι, καὶ ψυχικὴν εὐρωστίαν Ἰσίδωρε.

Ίάσεων χείμαρρον κρουνηδόν, τὸ σεπτὸν σου σκῆνος,
ἀναβρύει ξενοπρεπῶς· διὸ εὐλαβῶς αὐτῷ προσπίπτω, καὶ ἄρωγὴν
σου αἰτοῦμαι Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Δυνάμεων Θρόνων καὶ Χερουβεὶμ, Σεραφεὶμ Ἀγγέλων,
Ἀρχαγγέλων Ἐξουσιῶν, τῶν Κυριοτήτων καὶ Ἀρχῶν τε, τιμιωτέραν
Ἀγνὴν μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὡτειλὴν τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν δεινὴν κάκωσιν, τῇ
θαυματουργῷ σου πρεσβείᾳ, τάχα θεράπευσον, ὅτι πελάζεις δισσῶς,
ὥς Ἱερεὺς καὶ ὥς Μάρτυς, τῷ Χριστῷ μακάριε, Πάτερ Ἰσίδωρε.

Ῥυπαρίαν παθῶν μου καὶ λογισμῶν βλάσφημον, μὲ
καταποντίζει εἰς λάκκον, πάλιν κολάσεως· διὸ τὴν χεῖρα τὴν σὴν, ὥς
συμπαθὲς ἔκτεινόν μοι, καὶ εἰς φῶς ἀνάγαγε, Μάρτυς ἱκέτην σου.

Εἰρηναία σου κλῆσις νύμφη Χριστοῦ πάνσεμνε, ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ μηνύει, τὸν πολυπόθητον, τοῦ Παρακλήτου καρπὸν, κατὰ
τὸν Παῦλον εἰρήνην, ἣν ποθῶ δοθῆναί μοι, Μάρτυς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Βιοτεύων ἀσώτως τὰς ἐντολὰς Δέσποινα, τοῦ Εὐαγγελίου ὁ
τάλας, πᾶσας ἠγνόησα· διὸ λιτάς Σου αἰτῶ, τὰς μητρικὰς πρὸς Υἱόν
Σου, τοῦ λοιποῦ πορεύεσθαι, τρίβον σωτήριον.

Διάσωσον, Ἱερομάρτυς Ἰσίδωρε σὺν τοῖς τέκνοις, τοὺς ἐν
πίστει ὑμῖν προστρέχοντας Ἅγιε, ἀπὸ παντοίων, κινδύνων καὶ
νοσημάτων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τρισάριθμον παράταξιν, τῆς Κρήτης
βλαστούς, ἐνθέως μακαρίζομεν, ἐξ αὐτῶν αἰτούμενοι, ταχινὴν
ἀντίληψιν κράζοντες· μὴ ἐπιλάθου πάντιμε τριάς, τῶν πίστει καὶ
πόθῳ γεραιρόντων σε.

Ὁδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οἰκοφθόρως ἐβίωσα, καὶ περιουσίαν μου ἐδαπάνησα· διὸ
ἔλεος προσέρχομαι, ἐκζητῆσαι Μάρτυς εἰς τὸν οἶκόν σου.

Ἦδυπάθειαν σώματος, καὶ ψυχῆς Ἰσίδωρε τὸ ἀκόλαστον, νῦν
χαλίνωσον ἱκέτου σου, ταῖς ἡνίαις θείων χαρισμάτων σου.

Θεοσέπτωρ Ἰσίδωρε, μετὰ τῶν τεκνίων σου Χριστῷ πρέσβευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πάντων τῶν ὑμνούντων τὰ σὰ
θαύματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξεφαίδρυνας ἄνθρωπον, τῇ σεπτῇ γεννήσει Σου Ἀπειρόγαμε,
ἀλλ’ ὡς ἄσωτος ἐρρύπωσα, τῆς ψυχῆς στολὴν τὴν θεοῦφαντον.

Ὁδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰσχυσον ψυχὴ, ταῖς λιταῖς Ἱερομάρτυρος, καὶ ταῖς πρεσβείαις
παίδων θεοφιλῶν, καὶ ἀγωνίζου πλουτοῦσα, τούτους ὡς πάτρωνας.

Μύρον κενωθέν, ἐκ ταμείων θείου Πνεύματος, ὅστ’ ἐκάλυψέ
σου κροκοβαφῇ· ὅθεν ὁσμῆς εὐωδίας, ψυχὴν μου πλήρωσον.

Ὅλβιόν ἐστι, τὸ οἰκεῖν ὁμοῦ ὡς ἔλεγεν, Προφητάναξ πάλαι
τοὺς ἀδελφούς, ἐξ ὧν δοθῆναί μοι πνεῦμα, αὐτῷ φιλάδελφον.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι πληγὰς, τῆς ψυχῆς ἐκ παραβάσεως, καὶ παθημάτων
ἔλκη τὰ ἀλγεινὰ, τῇ μητρικῇ Σου φροντίδι, χρωμένη Δέσποινα.

Ὡδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἰάσεων, κρουνηδὸν τὰ νάματα, ἢ σορὸς τῶν Ἀθλητῶν ἀναβλύζει· ὅθεν πιστοί, τῶν σωμάτων τὰ ἄλγη, καὶ τὰ νοσήματα λούσωμεν ἅπαντες, νευρώσεις δὲ τὰς ψυχικάς, τῇ ῥοῇ τῶν θαυμάτων ἐκπλύνωμεν.

Κυμάτων, βιοτικῶν τὸν κλύδωνα, καὶ τὴν θύελλαν παθῶν ἀκαθάρτων, νῦν Ἀθληταί, κατευνάσατε τάχει, ταῖς θερμοτάταις πρεσβείαις πρὸς Κύριον, Ἰσίδωρε θαυματουργέ, καὶ Εἰρήνῃ σεμνῇ καὶ Γεώργιε.

Ἐρχόμενοι, λογισμοὶ μὲ ρίπτουσιν, εἰς τὸ βάραθρον δεινῆς ἀπω-λείας, ὅπου ἐκεῖ, ὁ ἀκοίμητος σκώληξ, καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων φοβίζει με· διὸ καὶ ἡχηρῶς βοῶ· ἐπιθέσεις ἐχθροῦ διασκέδασον.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ ἀπάτορα ἐκ Σοῦ Θεὸν Λόγον, Μῆτερ ἀγνή, Παναγία δυσώπει, τῇ μητρικῇ νῦν χρωμένη πρεσβείᾳ Σου, πρὸς Κύριον Σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Διάσωσον, Ἱερομάρτυς Ἰσίδωρε σὺν τοῖς τέκνοις, τοὺς ἐν πίστει ὑμῖν προστρέχοντας Ἄγιε, ἀπὸ παντοίων, κινδύνων καὶ νοσημάτων.

Ἀχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. ᾠχὸς β´. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Παραδόξῳ τρόπῳ ἐκ τῆς γῆς ἀνεφάνησαν, Ἰσιδώρου καὶ τοῦ Γεωργίου Εἰρήνης τε, εὐωδίας τῆς πνευματικῆς τὰ ἔμπλεα ὅσά· διὸ ἔσπευσα ὁ ἐνδεής, εἰς τὴν προσκύνησιν αὐτῶν, ἐκβοῶν πρὸς τοὺς Μάρτυρας· ῥάνατε παναγίου, τοῦ Πνεύματος εὐωδίαν, εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ταπεινῶς, ὑμῶν μέλλοντος τὰ θαύματα.

Προκείμενον. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. 21, 12-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἄγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. ᾠχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ἐγραφεν ὁ κάλαμος, τοῦ Προφητάνακτος πάλαι, τῶν δικαίων λείψανα, διασώζει Κύριος ἀδιάφθορα· τούτου ἄρτι ἡ πρόρρησις, ἐπὶ Ἀθλοφόρους, ἐπληρώθη ἐμφανέστατα, ὅτε ἐκόμισαν, ἐκ σκιᾶς τοῦ τάφου σκηνώματα, κλεινοῦ Ἱερομάρτυρος, καὶ Παιδομαρτύρων ἃ σέβομεν. Ταῦτα προσκυνοῦμεν, δεχόμενοι χαρίτων πλησμονήν, οἱ εὐλαβῶς ἀνακράζοντες· χαῖρε τριάς πάντιμε.

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἡ χάρις τοῦ Παρακλήτου πρὸ τῆς ὁμολογίας καθαρωτάταις ψυχαῖς, ἐσκήνωσε Μαρτύρων, Εἰρήνης Ἰσιδώρου, Γεωργίου τοῦ μάκαρος· διὸ τὰ σκήνη αὐτῶν, ἡμᾶς νῦν εὐλογοῦσιν.

Ῥωμαλέα σου γνώμη καὶ Σταυροῦ τῇ δυνάμει Ἀγαρηνῶν τὰς βουλὰς, ἐσκέδαζες τρισμάκαρ· διὸ καὶ διαθέσεις, ἀρχεκάκου διάλυσον, ἵνα καγὼ ἐκβοῶ· ἡ δόξα τῷ Κυρίῳ.

Ἰσχὺν καὶ προστασίαν ἐναντίον δαιμόνων καὶ λογισμῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἢ τριάς παρέχει, ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, τοῖς βοῶσι καὶ ψάλλουσι· χαῖρε Μαρτύρων Χριστοῦ, τριάς ἢ πανολβία.

Θεοτοκίον.

Ὡδικῶς Σὲ Παρθένε ὁ πανάθλιος παῖς Σου πῶς ἀνυμνῆσαι τολμῶ; ἢ πῶς τῇ Σῇ Εἰκόνι, θαρσέω προσκυνῆσαι, ὁ ταλαίπωρος δοῦλός Σου; ἀλλ' ὦ Παρθένε ἀγνή, τὸν πόθον μὴ παρίδης.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Σωματικάς τε, καὶ ψυχικάς ἀλγηδόνας, τῇ προσψαύσει τῶν παντίμων λειψάνων, τῶν τριῶν Μαρτύρων, Χριστέ μου ἐκδιώκεις.

Καθαρικῇ, κατὰ παθῶν θεία δόσις, ἐχαρίσθη οὐρανόθεν σοι Μάρτυς· διὸ ἐξαιτοῦμεν, τὰς χάριτας πλουσίως.

Ῥοὴν δακρύων, καὶ στεναγμοὺς μὴ παρίδης, ταλαιπώρου οἰκέτου σου μάκαρ· ἀλλ' ἐνίσχυσόν με, τῇ χάριτι ἣν ἔχεις.

Θεοτοκίον.

Ἄνασσα πέλεις, Χριστιανῶν ἦν τὰ γένη, μακαρίζομεν πάντα ἐνθέως, ὡς τῇ συγγενῇ Σου, προεῖπας Θεοτόκε.

Ὡδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ζαχρεῖως τῆς ὁδοῦ μου, ὦ Ἱερομάρτυς, ἦν μέλλω βαίνειν ὁ τάλας ὑπάρχω ἐγώ· διὸ σοὶ σπεύδω γνωρίσαι μοι, θεῖον θέλημα.

Ὡς μύσται τῆς Τριάδος, Μάρτυρες αἰτεῖσθε, τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τιμώντων ὑμᾶς· διὸ μολπὰς γηθοσύνους, νῦν ἀναμέλπομεν.

Ἰσίδωρε θεόφρον, Γεώργιε τρισμάκαρ, καὶ καλλιμάρτυς Εἰρήνη ὡς δύο λεπτά, τῆς χηρευούσης ἐκείνης, τὸν ὕμνον δέξασθε.

Θεοτοκίον.

Ὡραϊον παρὰ πάντας, γόνους τῶν ἀνθρώπων, Ὃν Σὺ ἐκύησας
ξένως καὶ Λόγον Θεοῦ, σὺν τῇ τριάδι Μαρτύρων, Κόρη ἰκέτευε.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἡ τριφεγγής, σύνοδος ἀστέρων, ἡ
φωτίζουσα ἱλαρῶς, τῶν πιστῶν τὰς φρένας, φωτὶ τοῦ μαρτυρίου,
Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ σελαγίζουσα.

Ἄσμασι καὶ ὕμνοις ἀθλητικοῖς, πράξεσιν ἐνθέοις, ἰσαγγέλῳ δὲ
βιοτῇ, ἀξίως τριάδα, Μαρτύρων πανενδόξων, χορεῖται Ὁρθοδόξων,
δεῦτε τιμήσωμεν.

Ἱερέων δόξαν καὶ καλλονήν, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων, τὴν
περίδοξον χαρμονήν, τοῦ Εὐαγγελίου, φιλότιμον ἐργάτην, Ἰσίδωρον
τὸν θεῖον, νῦν μεγαλύνωμεν.

Ῥῶσιν καὶ ὑγείαν πνευματικὴν, ὡς κρουνὸς πηγάζει, τῶν
λειψάνων θήκη σεπτὴ, σοφοῦ Ἰσιδώρου, καὶ Μάρτυρος Εἰρήνης,
κλεινοῦ δὲ Γεωργίου, οὓς μακαρίζομεν.

Εὐθαλῶς ἐβλάστησαν ἐν τῇ γῇ, τῆς Μεγαλονήσου, μαρτυρίου
τρία φυτά, ἀθλήσεως πάλαι, τοῖς ῥείθοις ποτισθέντα, σκιᾶ δὲ νῦν
θαυμάτων, Κρήτην δροσίζοντα.

Τὴν μνήμην τιμῶμεν χαρμονικῶς, τοῦ ἱερωτάτου, Ἰσιδώρου
καὶ Ἀθλητοῦ, καὶ Παιδομαρτύρων, Εἰρήνης τῆς Παρθένου, καὶ θείου
Γεωργίου, τοῦ γενναιόφρονος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἴδε, τριλαμπῇ ἀστερισμόν, ἐν τῷ Ἐκκλησίας αἰθέρι, ὃ παροδῖτα ζωῆς, λάμπруνον διάνοιαν, φωτὶ ἀθλήσεως, Ἰσιδώρου τοῦ μάκαρος, παρθένου Εἰρήνης, θείου Γεωργίου τε, τοῦ ἀνδρειόφρονος· τούτους ὡς ὁρόσημα ἔχε, βίου δὲ φαιδρούς ὁδοδείκτας, κάλλη Παραδείσου τοὺς δεικνύοντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δι’ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς**